

Người đi một chiều nắng tà vầng trăng hờn hờn có mờ xa người đi
 đi tiếng xe vòm con đường về lừng đâu mây thuyền to con đó liếng lạc âm
 xu con đó lòng đã hờn hờ con đó những đêm sao mờ hờn ta mộng mong nghe
 sắc vì vu người đi con nhớ mãi trãi nào thời nào vắng buồn bên ao
 Người đi con nghe mãi tiếng ru êm êm buồn trong ca dạo con
 đó tiếng nhưng quay to con đó con diều đứt dờ con đó nói bao nhiêu
 lời thương yêu đến kiếp nào cho vừa, ôi những đêm dài hờn vẫn mờ hoài một kiếp xa
 xôi buồn sớm đưa chân cuộc đời lữ đường thì nghe vẫn rên trong sương mùa, dù
 có bao giờ lãng merr dài chờ, tình nhị nữ vẫn yêu âm xưa cung nguyệt cảm vẫn thường có
 to nên hờn tôi vẫn nghe trong mờ liếng đàn đi chờ mờ hờ vẫn thương muốn
 đời năng Quyên, phôi thuở đó. Ôi những đêm dài hờn vẫn mờ hoài một giấc ai
 mơ dù đã quên lời hẹn hò thời hoàng kim xa quá chìm trong phôi phôi, chừ

đến bao giờ tái sinh cho người đời lập tử những đêm hoàng sơ
 thanh bình như bóng trưa dòn. 8 này đời tàn biến thủy tủy vô, chết đây ^{lưng} ^{mở} ^{oan}
 như máu sông trôi bởi chiều mưa thu nước đi chiều nào có nắng.
 vắng tiếng hươu nai âm nói nơi người đi chiều nào có thu
 về cho tôi nhất lá thu rơi tình có ghi lên đời mỗi sâu
 có phải nhòa cuộc đời người vẫn yêu thương loài người và yên vui sống được
 sống vui đời êm như tiếng hát của lúa đời, đời êm như tiếng hát của
 lúa đời

Cung - Tiên

Fm C Am Dm G7 F7 Bb

**HƯƠNG
XUÂN**

